

gjøres Noget for den, saa vilde den Tid ikke være fjern, da der vilde reise sig en Storm, som let kunde blæse os bort til alle Sider. (Th. Nielsen: Det har jeg ikke sagt.) Ja, saa maa jeg aldeles have misforstaaet det ærede Medlem. Det forekommer mig, at det var Tankgangen i hans Udtalelse, at, naar man nu ikke tog sine Forholdsregler, vilde Rigsdagen blive Gjenstand for en saadan Misbilligelse hos Befolkningen, at den vilde blive blæst bort. Jeg veed nu ikke, om det ærede Medlem mener, at fordi han mulig ikke kan faae de Planer gennemførte, som han anser for rigtige, derfor skulde der reise sig en saadan Storm, som kunde blæse det Hele overende. Det turde dog være muligt, at ogsaa Andre kunde have et rigtigt Syn paa Tingene og holde igjen, naar det ærede Medlem eller hans Meningsfæller finde det rigtigt at blæse til Storm, saa at det Hele dog kun bliver en Storm i et Glas Vand. Vi have jo før set Storme, som man mente havde stort at betyde; men de ere døde hen, og det er blevet meget stille igjen. Det kunde jo dog være, at den Storm, som det ærede Medlem tror at kunne skimte i Horisonten, ikke vil blive af særlig farlig Natur.

Winther: Den sidste ærede Tale hører til dem, tror jeg, der ikke rigtig agte paa Tidens Tegn. Jeg har ikke ifinde at reise Storme herken paa Oceaner eller i et Glas Vand; men man maatte dog være forunderlig forskynet, naar man ikke skulde kunne se, hvilke Videsser de forskjellige Lande have deraf, at Proletariatet og Pauperismen udbrede sig, og hvorledes Hadet mellem de mere vel Stillede og de mindre vel Stillede mere og mere næres, naar Folkerepræsentationerne, hvor saadanne ere tilstede, ikke tage sig af de Sidstnævnte eller dog søge at komme dem noget imøde. Vel veed jeg, at det er umuligt for Samfundet, som det nu engang er grundlagt, at kunne forebygge Fattigdom eller endogaa dens Udbredelse; men en anden Sag er det dog, at man tilde, hvor en saadan Ulykke truer Samfundet, stiller sig fornømt og ligesom vil kaste Spørgsmaal, bort og ironisere over dem, der tro, at det er rigtigt, at f. Ex. Repræsentationen i vort Land dog viser de Fattige, at man ogsaa har Hjerte for dem. Det forekommer mig, at det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) ved de forskjellige Forslag, han har indbragt, har søgt at vise Befolkningen, og navnlig dem, der trænge til, at vi kunne faae forskjellige Reformer, som vi nu ikke faae, at der dog er Noget, der tænker paa, at der ogsaa skulde gjøres Noget for den fattige Mand. Jeg skulde sandelig ikke have opholdt Thinget, naar det ikke var, fordi det forekommer mig, at ironiske og spottende Udtalelser overfor Bestræbelser som dem, det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds har været Løff for her i Thinget, saavel som de ærede Forslagsstillere ved

forskjellige Forslag, ikke ere paa deres Plads. Jeg tror, at det dog vistnok er bedst, at man stifter Fingren i Jorden og lugter, i hvad Land man er, og at det ogsaa med Hensyn til Tiden er bedst, at man ikke overser, hvad der bevæger sig i den andre Steder, og hvad der saa overordentlig let kan komme ind over Grændsen. Det var blot denne lille Udtalelse, jeg vilde fremsætte til Støtte for de Bestræbelser, der fremkomme fra det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds.

S. Jørgensen: Jeg vil blot gjøre en lille Bemærkning til det ærede Medlem for Dønsø Amts 2den Valgkreds (N. Andersen). Jeg kan slet ikke forstaa, hvorledes han kan mene, at det skulde være saa forunderligt, om der var Kommunalbestyrelser, som ville vente og se, hvorvidt de kunne faae Tilflugt fra Statskassen. Det er jo ingenlunde sagt, at, naar de give Noget ud, før end en saadan Lov vedtages, at de da faae Noget fra Statskassen, thi det er sjældent, at en saadan Lov har tilbagevirkende Kraft. Med Hensyn til det ærede Medlems Udtalelse ligeoverfor det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Stürup) skal jeg sige, at jeg er ganske enig med det sidstnævnte ærede Medlem i, at det var rigtigt, at vi havde en saadan bestandig Lov. Nu mener nok det ærede Medlem for Dønsø Amts 2den Valgkreds, at vi have en bestandig Lov, men vi have den netop ikke med de Bestemmelser, som her ere foreslaaede. — Jeg skal gjøre en lille Bemærkning overfor det ærede Medlem for Solhøi Amts 3die Valgkreds (Lauher), der mente, at, naar der i Lovforslaget staar „Bemyndigelse“, er det det Samme som Forpligtelse. Jeg kan godt indvømme, at, naar Ministeren nu tager imod en saadan Lov, ligger der en vis Forpligtelse for ham overfor Thinget; — thi han har jo et Ansvar — men at han derfor, nødvendigtvis skal give, og at han ikke godt kan lade være, tror jeg, at Ingen vil paastaa. Sær naar han har den Mening, som han synes at have, at der ingen Trængsel er til at give, er det en Selvsølge, at han vil undlade at give disse Understøttelser af Statskassen.

N. Andersen: Jeg tror ikke, at jeg har givet det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) Anledning til at holde en saadan Straffeprediken overfor mig, som han gjorde. Jeg har ikke søgt at latterliggjøre de Forslag, der ere fremkomne; jeg har betegnet dem som uheldige og har antydnet, hvad jeg mente, det vilde være heldigt at sætte i Stedet — det mener jeg kan ikke kaldes at latterliggjøre de Forslag, der ere fremkomne. Naar det ærede Medlem spørger, om jeg ikke ser, at Pauperismen griber om sig, og at Hadet næres, skal jeg svare, jo det ser jeg godt; men kan det ærede Medlem standse Pauperismen? Nei, det kan han ikke; men han